

לקראת שבת לכו ונלכה

חיזוק שבועי "והשיב" לכבוד חג הסוכות תשפ"ז

בס"ד

"כל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת" (מס' סוכה דף כז:)

למרות כל מה שהוא עושה עימו, כך גם אני. אני יכול אותך ואקבל אותך ויאהב אותך כי אתה ילד שלי. וכדי להוכיח לך את זה, אני מעניק לך את מצוות סוכה, אותה סוכה מכילה ~ שתקיף אותך בנוכחות שלי מכף רגל ועד ראש, ולא משנה מה תעשה בה תאכל, תשתה, תנוח... וכידוע מהאריז"ל "וימינו תחבקני" - זה חג הסוכות, שבה יהודי נכנס לסוכה - אז הוא נכנס כביכול לתוך "חיבוק של הקב"ה", כי סוכה כשירה צריך שתי דפנות (שלימות) ודופן השלישי מספיק אפילו טפח, ולכן 'הסוכה' נעשה כעין צורה של זרוע ויד שמחבקת אותנו. עצם הידיעה שיש לי הקב"ה שתמיד "אוהב ומחבק אותי" עם כל מי שאני (וזה לא אומר שאוהב תמיד את 'המעשים שלי'), זו הסיבה לשמחה הגדולה שפורצת יחד עם חג הסוכות, כי דווקא מנקודה זו נוכל באמת להתחיל ולצאת לדרך חדש של חיזוק הקשר בינו לאבינו שבשמים בעזרת השם.

מספרים על הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א, שהיה נוהג להזמין אל סוכתו דווקא אנשים פשוטים, מן הדרגה הנחותה ביותר, איתם היה אוכל את סעודות החג, מאזין לדבריהם ומשמיע באוזניהם דברי תורה. והסביר: לעתיד לבוא, כשיזמינו את כל הצדיקים לסוכת עורו של לוייתן, ארצה גם אני, כמובן, להיכנס לאותה סוכה. ואולם שומר הפתח ודאי יעכב אותי: איך בן אדם שכמותך מעז להידיחק בין צדיקים וגדולי עולם? אוכל להשיב על כך: גם אנוכי הזמנתי לסוכתי אנשים פשוטים, ולא התביישתי בהם.

המסר שנוגע לנו, שדווקא כעת אחרי חודש אלול והימים נוראים שעברנו ימים גדושים של חשבון נפש, תשובה ומעש"ט, ואנחנו מבינים שאחרי כל מה שעברנו במשך השנה עדיין הקב"ה מכיל, אוהב ומחבק אותנו, אז גם כלפי ילדינו המתמודדים, עלינו לדעת שבאותה מידה חייבים להכיל, לאהוב ולחבק אותם, כי 'כל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת', וכולם ראויים לאותו חיבוק של הקב"ה, ובזכות זה נזכה כולנו לגמר חתימה טובה, לשנה טובה ומבורכת, ולפתקא טבא, אמנ!

**בברכת מועדים לשמחה
א פרייליכן יום טוב!**

הטעם למצוות סוכה היא "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל". לדברי הב"ח מצווה זו צריכה כוונה וזה מעכב. וידוע שאלת הפוסקים, שאם הסיבה לשיבה בסוכה היא רק בגלל בני ישראל שיצאו ממצרים, אז למה אנחנו מקיימים מצוות סוכה בחודש תשרי, ולא בחודש ניסן שאז יצאו בני ישראל ממצרים?

חודש תשרי מתחיל בצורה מאוד רצינית, עם חודש אלול שמגיע לפנינו שבה אומרים את ה"סליחות", וזה מכניס אותנו לאווירה של חשבון נפש, לאחר מכן ממשיכים עם ראש השנה - שהוא יום הדין, יום שבו כולנו נידונים על השנה הקרובה ואז מגיע יום כיפור - יום צום שהוא גם מאוד רציני. ואז, דווקא אחרי כל הרצינות הזו חל חג סוכות והופך את הקערה על פיה. פתאום ישנה מצווה מיוחדת "ושמחת בחגך", ואחרי כל זה סוגרים את החודש עם שמחת תורה. מה פשר המעבר הקיצוני הזה?

כאן, בנקודה הזו מסתתרת התשובה על השאלה ששאלנו בהתחלה. כאשר אדם עושה חשבון נפש, ייתכן מאוד שהוא עלול להיכנס לדיכאון. כיצד אני יכול לבקש מאלוקים שיסלח לי, שיקבל אותי ויאהב אותי כאשר חטאתי כלפיו כל כך הרבה פעמים? השאלה הזו מדהדת אצלו לאורך כל היום כיפורה לכן, דווקא במקום הזה הקב"ה מבקש להעביר לנו מסר - הוא בחר לקחת את מצוות סוכה, שזמנה המקורי היה בחודש ניסן ולהעביר אותה תיכף אחרי יום כיפור, כדי להעביר לנו יסוד זו: 'וזאת משום שמצוות סוכה היא מצווה ייחודית, שכן היא המצווה היחידה שבה האדם מוקף על ידי המצווה, ולא משנה איך הוא נראה ואיך הוא לבוש, וכפתגם החסידי הידוע, שבסוכה נכנסים עם המגפיים כולל כל הבוץ! זו המצווה היחידה שברגע שנכנסת אליה, לא משנה מה תעשה - אתה תעשה מצווה. שוחחת על דא והא? אכלת או שתית? אבל עשית את זה בתוך הסוכה - עשית מצווה! אתה לבוש בלבוש מודרני? אתה לא נראה ממש כמוני? זה ממש לא משנה, ברגע שנכנסת לסוכה, המצווה מקיפה אותך - ומכילה אותך!'

אבל כאן מגיע המסר שהקב"ה מבקש להעביר לנו אחרי יום כיפור: שאלת איך אני אוכל לקבל אותך אחרי כל מה שעשית, אז עונה לו הקב"ה: 'אני אבא שלך, וכמו שאבא יאהב את בנו,

» חפצת העלון לזיכוי חריגים נתרם: לעזר חגה"צ רבי יוסף ב"ר י"ט ליפמאן שטרן זצוק"ל >>>
גלביע ט"ז תשרי - יום א' וסוכות תשע"ה. נתרם ע"י א' מתלמידי לזכות ולחצולת משפחת שיחיו

להצטרפות לקבלת העלון במייל ולהנצחות: 3137526@gmail.com

משפחת "והשיב" - הבית החם להורים לנוער מתמודד
קו המערכת - "והשיב" | השארת הודעות: 02.313.7526

קו החם • ייעוץ והכוונה • סדנאות • קבוצות תמיכה • כינוסי חיזוק • חיזוקים שבועיים